

Dra - hý plo - de z Pan - ny čis - té, jenž hří - chy svě - ta sní - máš:
 čis - té, jenž hří - chy svě - ta sní - máš:
 čis - té, jenž

ja - ký ob - lak jest, ó Kris - te, pod kte - rým te - be skrý - váš?
 jest, ó Kris - te, pod kte - rým te - be skrý - váš?
 ja - ký ob - lak jest, ó Kris - te, pod kte - rým te - be skrý - váš?

1. Drahy plode z Panny čisté,
jenž hříchy světa snímáš:
jaký oblak jest, ó Kriste,
pod kterým tebe skrýváš?
2. Že roucho jest, mysl věří,
svadebné chléb ten bílý,
on pak k srdci jak šíp měří
a raní každou chvíli.
3. Já jsem šípu okrouhlého
neviděl nikdy v boji:
řekl jsem, že moci jeho
srdce mé se nebojí.
4. Ó můj Kriste, bys mne ranil,
kdo této podal střely?
Od zlého abys ochránil,
láska raniti velí.
5. Takli nás, ó Pane, chráníš,
chtíce svět zahubiti?
Když střelou okrouhlou raníš,
již nelze zahojiti.
6. Tříhranné ovšem jest srdce,
láska však chce zkusiti,
zdaliž by té střele prudce
místo mohla najíti.
7. Ó kdož tě hledati bude
v kolečku tak maličkém,
smyslu prv zajisté zbudě
v času velmi kratičkém.
8. Pod droptou velmi maličkou
začasté tebe skrýváš:
kdo by řek, že tak chudičkou,
Kriste, chaloupku míváš.
9. Radujte se, země, moře,
všecka stvoření božská:
ujdi ouzkost, pomíň hoře,
aj radost teď anjelská.
10. Krev, kterou jest pro nás vylil,
nám dal za nápoj míle;
za pokrm tělo dát zvolil,
toť jest ta kratochvíle.
11. Ó všickni pravte otcové,
kdo jest z vás tak ukrutným,
chtíce, by vaší synové
byli za pokrm jiným?
12. Tím způsobem dal nebeský
Otec nám Syna svého,
když poslal ten chléb anjelský.
Ó chvalmež, chvalmež jeho!
13. Zpívejte Pánu, ptáčkové,
hned na usvitě vstana;
nepřestávejte, záčkové,
onť naše jest ochrana.
14. Chval Pána všecko stvoření,
srdce, plesejte, lidská:
vypravujte dobrodiní
po světě lidem božská.